

Tillsyn av plastvaror 2015

TILLSYN 5/16

Kemikalieinspektionen är en myndighet under regeringen. Vi arbetar i Sverige, inom EU och internationellt för att utveckla lagstiftning och andra styrmedel som främjar god hälsa och bättre miljö. Vi har tillsyn över reglerna för kemiska produkter, bekämpningsmedel och ämnen i varor och gör inspektioner. Vi granskar och godkänner bekämpningsmedel innan de får användas. Vårt miljö kvalitetsmål är Giftfri miljö.

© Kemikalieinspektionen. Stockholm 2016.

ISSN 1654-2355. Artikelnummer: 511 189.

Förord

Kemikalieinspektionen har på uppdrag av regeringen tagit fram *Handlingsplan för en giftfri vardag 2015–2020 Skydda barnen bättre*. Insatser sker på flera områden både nationellt, inom EU och internationellt och ofta i samarbete med andra myndigheter.

Att minska kemiska risker i vardagen är ett steg på vägen att nå riksdagens miljö kvalitetsmål *Giftfri Miljö*, det mål myndigheten ansvarar för.

Inom ramen för handlingsplanen tar Kemikalieinspektionen fram kunskapssammanställningar, som publiceras i myndighetens rapport-, Tillsyn- respektive PM-serie. Bakom publikationerna står egna medarbetare, forskare eller konsulter. Kemikalieinspektionen vill på detta sätt dela med sig av ny och angelägen kunskap. Publikationerna, som är kostnadsfria, finns på webbplatsen www.kemi.se.

Denna rapport beskriver ett tillsynsprojekt om plastvaror och är en av de insatser som utförs inom ramen för *Handlingsplanen för en giftfri vardag*. Projektet genomfördes av Kemikalieinspektionens tillsynsavdelning. Karin Alkell, Marcus Hagberg, Mariana Pilenvik och Frida Ramström har medverkat i projektet.

Innehåll

Sammanfattning	5
Summary	6
1 Inledning.....	7
1.1 Om Kemikalieinspektionen.....	7
1.2 Problembeskrivning.....	7
1.3 Lagstiftning	7
1.3.1 Reach-förordningen EG (nr) 1907/2006	7
1.3.2 POPs-förordningen (EG) nr 850/2004	8
1.3.3 Direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall	8
2 Metod	8
2.1 Urval	8
2.1.1 Urval av varor och företag.....	8
2.1.2 Urval av ämnen för analys	8
2.2 Tillvägagångssätt	9
3 Resultat	10
3.1 Analysresultat.....	10
3.2 Åtgärder.....	11
4 Diskussion.....	11
5 Vad kan företagen göra själva?.....	12
6 Ordlista	14

Sammanfattning

Under 2015 har Enheten för tillsyn av bekämpningsmedel och varor på Kemikalieinspektionen bedrivit ett tillsynsprojekt för att kontrollera det kemiska innehållet i plastvaror. Totalt har vi inspekterat 52 företag och analyserat 160 varuprover från dessa. Varuproverna var av typen som kan finnas i hemmiljö, till exempel varor för badrum, trädgårdsvaror, arbetshandskar, väskor och träningsredskap. De flesta var gjorda av mjuk plast. De ämnen som vi letade efter vid analyserna var vissa ftalater (mjukgörare), kortkedjiga klorparaffiner (mjukgörare och flamskyddsmedel), bly, kadmium och dimetylformamid och dimetylacetamid.

Av de 160 analyserade varorna var det 14 stycken som innehöll begränsade ämnen i halter som översteg gränsvärdena. Det vanligaste ämnet var kortkedjiga klorparaffiner. Förutom dessa varor innehöll 24 varor ämnen upptagna på kandidatförteckningen i Reach-förordningen i halter över 0,1 viktprocent. Ytterligare 44 varor innehöll låga halter av begränsade ämnen (under gränsvärdet) eller farliga ämnen som inte var begränsade för den typen av vara. I 78 varor påträffades inga av de eftersökta ämnena.

Efter information från Kemikalieinspektionen slutade företagen sälja de varor som innehöll otillåtna ämnen i halter över gränsvärden och drog tillbaka varorna från sina kunder. I två fall utfärdade vi försäljningsförbud. Vi anmälde 20 företag till miljöåklagare för att ha släppt ut varor med otillåtna ämnen på marknaden eller för att inte ha informerat mottagare av varorna om innehåll av särskilt farliga ämnen. Vi anmälde de varor som innehöll för höga halter av kortkedjiga klorparaffiner och kadmium till Rapex¹.

Resultaten i projektet visar att många varor, främst de som är gjorda av PVC-plast, på den svenska marknaden innehåller ämnen med farliga egenskaper. Även om halterna i enskilda varor kan vara låga blir det dock sammantaget stora mängder farliga ämnen som kommer ut i användning och så småningom blir avfall. Resultatet visar att det finns ett fortsatt behov av att kontrollera denna typ av varor.

¹ Rapid Alert System for dangerous non-food products
http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/index_en.htm

Summary

During 2015, the Unit for Enforcement of Rules - Pesticides and Articles at the Swedish Chemicals Agency has monitored the chemical content in plastic articles. We inspected 52 companies and analysed 160 samples. The samples were articles that can be found in home environment, articles such as bathroom products, garden equipment, working gloves, bags and sports equipment. Most of these articles were made of soft plastic. The substances that were targeted in the analyses were phthalates (plasticisers), short chain chlorinated paraffins (plasticisers and flame retardant), lead, cadmium and dimethylformamide/methylacetamide.

14 of 160 articles analysed contained restricted substances in levels above the limit values. The most common substance was short chain chlorinated paraffins. Except these articles, 24 articles contained substances on the candidate list in the REACH Regulation in levels above 0.1 percentage by weight. Furthermore, 44 other articles contained low levels (below the limit value) of restricted substances or hazardous chemicals that were not restricted in this kind of articles. In 78 articles, none of the substances were found.

When the companies received information about the results from the analysis made by the Swedish Chemicals Agency, they stopped selling the products. In two cases, we had to put a ban on the sale of the articles. We reported 20 companies to the environmental prosecutor for putting articles on the market, articles containing restricted substances or for not informing recipients of the articles about the content of substances of very high concern. The articles that contained high levels of short chained chlorinated paraffins and cadmium were notified to Rapex².

The results in the project show that a lot of articles, mostly articles made of PVC plastic, on the Swedish market contain substances with hazardous properties. Although the levels in a single article may be low, the combined amount of dangerous substances in use and in the waste flow may be of large impact. The result shows that there is a continuing need for control for this kind of articles.

² Rapid Alert System for dangerous non-food products
http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/index_en.htm

1 Inledning

1.1 Om Kemikalieinspektionen

Kemikalieinspektionen är en central tillsynsmyndighet under Miljödepartementet och vi ansvarar för *Giftfri miljö* – ett av Sveriges 16 miljö kvalitetsmål. Tillsynsavdelningen på Kemikalieinspektionen inspekterar företag som tillverkar, importerar och säljer kemiska produkter, bekämpningsmedel, biotekniska organismer och andra varor för att kontrollera att gällande regler följs.

Regeringen har gett Kemikalieinspektionen i uppdrag att ta fram och genomföra en nationell handlingsplan för en giftfri vardag. *Handlingsplan för en giftfri vardag 2015-2020 Skydda barnen bättre* är en fortsättning på handlingsplanen som togs fram för 2010-2014. Även i handlingsplanen för 2015-2020 lyfts det fram att tillsynen över att reglerna följs fortsatt bör vara ett prioriterat område. Det projekt som beskrivs i den här rapporten har bedrivits inom denna handlingsplan.

1.2 Problembeskrivning

Plast är ett material som kan bestå av många olika sorters kemikalier. Huvudbyggstenen i plast är oftast en polymer som baseras på en sorts ämne som sätts ihop till långa kedjor (polymerisering). För att ge plasten olika egenskaper, exempelvis för att göra den mjuk, tålig mot ljus och nötning eller flamskyddad, tillsätts olika kemikalier. En del sådana kemikalier har skadliga effekter på människors hälsa och/eller miljön.

I vårt samhälle används en mängd olika varor gjorda av plast. På senare tid har det uppmärksamats att farliga ämnen i plastvaror kan läcka ut ur varorna när de används. Kemikalierna kan sedan ansamlas i damm eller luft och på så sätt utgöra en risk. Även de som tillverkar varorna kan utsättas för skadliga kemikalier. När varorna blir avfall finns det också en risk att farliga ämnen kommer ut i miljön.

Tidigare tillsyn har visat att framför allt varor gjorda av PVC-plast (polyvinylklorid) kan innehålla skadliga ämnen. Sådana ämnen är vissa ftalater (mjukgörare) samt metallerna bly och kadmium.

1.3 Lagstiftning

1.3.1 Reach-förordningen EG (nr) 1907/2006

Reach-förordningen är den kemikalielagstiftning som har ersatt stora delar av de kemikalieregler som gällde före den 1 juni 2007 i EU och Sverige. Reach står för *Registration, Evaluation, Authorization and Restriction of Chemicals*. Förordningen omfattar i första hand kemiska ämnen och blandningar av kemiska ämnen men några få bestämmelser gäller även varor.

I bilaga XVII finns ett antal begränsningsregler av vilka ett trettiotal begränsar användningen av ämnen i vissa varor. I detta projekt var det framför allt begränsningarna för ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar (punkt 51-52) och kadmium i plast (punkt 23) som var aktuella. I juni 2016 träder även en begränsning gällande bly i konsumentvaror i kraft, vilket kan vara aktuellt för den typ av varor som kontrollerades i detta projekt.

I Reach-förordningen finns det även ett informationskrav kopplat till farliga ämnen i varor i artikel 33. Denna artikel beskriver leverantörers skyldigheter att lämna information om de särskilt farliga ämnen (SVHC-ämnena) som finns i deras varor i en halt över 0,1 %. Denna information ska alltid lämnas till yrkesmässiga kunder och konsumenterna har rätt att på begäran få informationen kostnadsfritt och inom 45 dagar. De ämnen som betraktas som särskilt farliga och som omfattas av informationskravet listas på den så kallade kandidatförteckningen. I detta projekt analyserades varor med avseende på några sådana ämnen: vissa ftalater och dimetylformamid/dimetylacetamid (DMFa/DMAC).

1.3.2 POPs-förordningen (EG) nr 850/2004

Förordningen om långlivade organiska föreningar baseras på den globala Stockholmskonventionen samt konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar (CLRTAP). I denna finns ett antal så kallade POPs-ämnen (Persistent Organic Pollutants) som anses vara mycket farliga för människors hälsa och miljön. Varor får inte innehålla de ämnen som listas i förordningen, ämnen som hexaklorbensen, kortkedjiga klorparaffiner (SCCP) och vissa bromerade flamskyddsmedel. I detta projekt undersöktes förekomsten av SCCP i varor.

1.3.3 Direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

Detta direktiv begränsar innehållet av vissa metaller i förpackningar. Summan av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom får inte överstiga 100 mg/kg. Reglerna finns införlivade i svensk lagstiftning via förordning (1998:944) om förbud i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter. I detta projekt hittades kadmium i plastförpackningar, vilket faller in under dessa regler.

2 Metod

2.1 Urval

De urval som vi gjorde i projektet beskrivs nedan.

2.1.1 Urval av varor och företag

De varor som var i fokus i projektet var varor av plast, framför allt mjukgjord sådan. I möjligaste mån valde vi varor av mjuk PVC-plast, men även andra typer av plast kontrollerades. Anledningen till att vi prioriterade PVC-plast var att flera begränsade ämnen kan förekomma i denna plastsort. Varorna var sådana som kan finnas i hemmiljö, till exempel varor för badrum, trädgårdsvaror, arbetshandskar, väskor och träningsredskap.

De företag som vi valde ut var sådana som hade ovan nämnda varor till försäljning. Vi hittade företagen genom uppgifter från Tullverket om import, sökning via internet eller från våra tidigare tillsynserfarenheter. I möjligaste mån valde vi företag hos vilka vi inte hade gjort en kontroll av denna typ av varor under den senaste tiden.

2.1.2 Urval av ämnen för analys

Vilka ämnen som vi skulle leta efter vid analyserna baserades på den lagstiftning som finns samt sannolikheten att ämnena skulle finnas i ett visst material. Ämnen som är begränsade i denna typ av varor är vissa ftalater (leksaker och barnvårdsartiklar), kadmium (plastvaror)

och SCCP (alla sorters varor). Vi undersökte även bly eftersom det träder i kraft en begränsning för det i konsumentvaror i juni 2016. Vissa ftalater och DMFa/DMAC valdes ut eftersom de finns upptagna på kandidatförteckningen.

Baserat på materialtyp utförde vi analyser avseende ftalater och SCCP främst på varor gjorda av PVC-plast och DMFa/DMAC på varor belagda med polyuretanplast. Med hjälp av ett XRF³-instrument kunde vi urskilja PVC-plast från annan typ av plast. Analys med XRF-instrument gav också en indikation på förekomsten av bly och kadmium vilket underlättade valet av analyser hos ett externt laboratorium. I tabell 1 beskrivs vilka ämnen som analyserades och vilken lagstiftning som reglerar dem.

Tabell 1. Ämnen som letades efter vid analyserna samt regler som de omfattas av.

Ämnen	Regel
Ftalater (DEHP, DBP, BBP, DIDP, DINP, DNOP, DIBP, di(grenade C6-C8)alkylftalater, di(grenade och raka C7-C11)alkylftalater, DHP, DPP, 1,2-benzen-dikarboxylsyradihexylester (grenad och rak)	Reach-förordningen, bilaga XVII, punkt 51-52 (DEHP, DBP, BBP, DINP, DIDP, DNOP i leksaker och barnvårdsartiklar) Reach-förordningen, artikel 33/kandidatförteckningen (ej DINP, DIDP, DNOP)
SCCP	POPs-förordningen
Kadmium	Reach-förordningen, bilaga XVII, punkt 23
Bly	Reach-förordningen, bilaga XVII, punkt 63 (kommande)
DMFa/DMAC	Reach-förordningen, artikel 33/kandidatförteckningen

2.2 Tillvägagångssätt

Totalt kontrollerade vi 160 varor från 52 företag. Vi gjorde en första kontroll med XRF-instrument. Detta instrument påvisar förekomsten av vissa grundämnen samt om varan är gjord av PVC-plast. Utifrån detta resultat valde vi vilka ämnen som varan skulle analyseras med avseende på. Vi skickade sedan varorna till externa laboratorium för kemiska analyser.

När analysresultatet var färdigt kontaktade vi företagen och informerade om resultatet. I de fall då otillåtna ämnen eller ämnen på kandidatförteckningen hittades i halter över gränsvärdena ombads företagen att yttra sig. Om varan var köpt från en svensk leverantör kontaktade vi även det företaget. I de fall då företagen uppgav att de slutade sälja varan och eventuellt drog tillbaka den från kunder avslutade vi ärendet. Om företaget inte uppgav att varan slutade säljas beslutade vi om försäljningsförbud. I två fall gjorde vi inspektioner på plats hos företaget.

I de fall då varor med otillåtna ämnen hade sålts eller då företag inte hade informerat yrkesmässiga kunder om innehåll av ämnen på kandidatförteckningen gjorde vi en anmälan till miljöåklagare. Varor som innehöll höga halter SCCP anmälde vi till Rapex⁴. De företag som hade otillåtna ämnen i halter över gränsvärdena fick betala analyskostnaden.

³ XRF = X-Ray Fluorescence

⁴ Rapid Alert System for dangerous non-food products

http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/index_en.htm

3 Resultat

3.1 Analysresultat

De ämnen som vi hittade vid analyser av de 160 varorna var ftalater (DEHP, DBP, BBP, DIDP, DINP och DIBP), SCCP, kadmium, bly och DMFa/DMAC. I tabellen nedan framgår hur många varor som innehöll ämnena.

Tabell 2. I tabellen anges hur många varor som de olika ämnena hittades i.

Antal analyserade varor	160
Antal varor som innehöll begränsade ämnen i halter över gränsvärden	14 (8 SCCP, 3 kadmium, 1 SCCP + kadmium, 1 DEHP + SCCP, 1 DINP + DIDP)
Antal varor som innehöll ämnen på kandidatlistan (över 0,1 %)	24 (varor innehållande begränsade ämnen exkluderade)
Antal varor som innehöll halter av begränsade ämnen i halter under gränsvärdet alternativt obegränsade ämnen⁵	44
Antal varor som inte innehöll några eftersökta ämnen	78

14 varor innehöll begränsade ämnen i halter som överskred gränsvärdena och det vanligaste ämnet var SCCP som fanns i tio varor i halter över 0,15 viktprocent⁶. Ytterligare fyra varor, varav två förpackningar, innehöll kadmium i halter över gränsvärdet (0,01 viktprocent). Två barnavårdsartiklar innehöll ftalater, en innehöll DEHP samt SCCP och en annan innehöll DINP respektive DIDP. Den senare var en vara som barn kan stoppa i munnen och den omfattas därför av begränsningen för dessa ämnen.

24 varor där analyserna inte visade på otillåtna ämnen innehöll ämnen på kandidatförteckningen i halter över 0,1 viktprocent. Det vanligaste ämnet var ftalaten DEHP men vi hittade även DIBP, DBP, SCCP och DMFa i varor i halter över 0,1 viktprocent.

I 44 varor hittade vi ämnen i låga halter (under gränsvärden) eller sådana ämnen som inte är begränsade för den varugruppen. De vanligaste sådana ämnena var ftalaterna DINP och DIDP som är begränsade för leksaker och barnavårdsartiklar som barn kan stoppa i munnen men inte för övriga varor. Även bly återfanns i tio varor. En begränsning för bly i konsumentvaror saknas i dagsläget men en ny begränsning kommer att träda ikraft den 1 juni 2016. Vi hittade även låga halter ftalater, SCCP och DMFa/DMAC.

78 av de 160 varorna innehöll inga av de eftersökta ämnena.

⁵ Exempel på sådant ämne är ftalaten DINP som är begränsad för leksaker som barn kan stoppa i munnen men som får finnas i andra typer av varor.

⁶ Gränsvärde för SCCP i varor enligt POPs-förordningen sedan 4 dec 2015. Innan dess saknades gränsvärde och den enda halten som var tillåten var vad som kunde räknas som oavsiktliga spårföreningar.

3.2 Åtgärder

Samtliga varor som innehöll för höga halter av begränsade ämnen slutade säljas och drogs tillbaka från butiker i de fall då de fanns kvar hos företagen. I två fall utfärdade vi försäljningsförbud för en vara då företagen inte självmant upphörde med försäljningen.

Vi anmälde 20 företag till miljöåklagare på grund av misstanke om brott. Detta gällde fall då företag hade sålt varor innehållande begränsade ämnen i halter över gränsvärden eller då företag inte hade meddelat sina yrkesmässiga kunder om att varan innehöll mer än 0,1 viktprocent av ett ämne upptaget på kandidatförteckningen.

Varor som innehöll SCCP i halter över 0,15 viktprocent eller kadmium i halter över 0,01 viktprocent anmälde vi till Rapex. I de fall då leverantörer av varor som innehöll otillåtna ämnen fanns i andra länder inom EU informerade vi det landets myndigheter om detta så att de kunde vidta åtgärder mot leverantören.

4 Diskussion

Analysresultaten visar att det fanns många ämnen med farliga egenskaper i de varor som vi testade. Det var främst i varor gjorda av PVC-plast som vi hittade ämnena, vilket även tidigare projekt har visat. Dessutom visade resultaten på förekomst av DMFa i halter över 0,1 viktprocent i vissa varor belagda med polyuretan.

I de fall då varorna innehöll ämnen på kandidatförteckningen och det fanns en svensk leverantör efterfrågade vi vilken information företaget hade fått om innehållet. I samtliga fall hade inte företagen fått någon information, troligen eftersom leverantören inte kände till innehållet. Detta visar på att det finns ett fortsatt behov av att kontrollera och informera om Reach-förordningen, artikel 33 och kandidatförteckningen.

När vi utförde projektet fanns ingen begränsning för bly i denna typ av varor. En begränsning som gäller bly i konsumentvaror tillgängliga för barn och där barn kan stoppa varan i munnen kommer att träda i kraft i juni 2016. Gränsvärdet kommer då att vara 0,05 viktprocent (gränsvärdet ska inte gälla om det kan påvisas att bly som frigörs från en sådan vara eller en åtkomlig del av en vara, oavsett om den har försetts med beläggning eller ej, inte överstiger 0,05 µg/cm² per timme). I åtta av de tio varor som innehöll bly i detta projekt översteg halten 0,05 viktprocent. Detta indikerar att det kommer att behövas tillsyn enligt den kommande blybegränsningen.

Vissa varor innehöll höga halter av ämnen upptagna på kandidatförteckningen. Om dessa varor har sålts i många exemplar kan det röra sig om stora mängder av ämnet. Då kan artikel 7.2 i Reach-förordningen bli aktuell. Enligt den ska företag som importerar eller tillverkar varor som innehåller mer än 1 ton per år av ett ämne på kandidatlistan (sammanräknat alla företagets varor där halten är över 0,1 viktprocent) anmäla detta till den europeiska kemikalie-myndigheten Echa. Det skulle kunna bli aktuellt för flera företag, speciellt sådana med många varor i mjukgjord PVC-plast. Några exempel från detta projekt om hur mycket av olika ämnen som släpps ut på marknaden av ett företag är:

Badrumsmatta: vikt ca 700 g, 0,5 vikt% SCCP, 4119⁷ st => **14,4 kg SCCP**

Duschslang: vikt ca 150 g, 4,6 vikt% SCCP, 7575 st => **52,2 kg SCCP**

Duschdraperi: vikt ca 800 g, 35 vikt% DEHP, 2136 st => **598 kg DEHP**

Förpackning duschdraperi: vikt ca 20 g, 400 mg/kg Cd, 2136 st = **0,017 kg kadmium**

⁷ Uppgifter om antal sålda varor baseras på företagets yttrande

5 Vad kan företagen göra själva?

Det är viktigt att tydligt kommunicera krav på kemikalieinnehåll och information till sina leverantörer. Ett sätt som flera företag har beskrivit som framgångsrikt är att integrera kemikaliekraven med övriga kvalitetskrav. På detta sätt blir även inköpsfunktionerna på företaget involverade i kemikaliearbetet.

Vi har i tillsynen stött på flera varianter av avtal med leverantörer gällande kemikaliekrav. I några fall är avtalen väldigt generella och specificerar inte i detalj vad de innebär. Exempel på det är intyg eller avtal där leverantören ska skriva på att de ”uppfyller Reach” eller ”följer all relevant lagstiftning i landet dit varan säljs”. Eftersom Reach-förordningen innehåller många olika delar borde ett sådant avtal kompletteras med en bilaga som beskriver kraven i detalj. Det är dessutom viktigt att ta upp all relevant lagstiftning, till exempel reglerna i POPs-förordningen och förpackningsdirektivet, vilka ofta glöms bort. I den lagstiftning som vi utövar tillsyn över finns det inga krav på hur kravställande och kommunikation mellan företag ska se ut och det är viktigt att poängtera att sådana avtal mellan företag är civilrättsliga. Ett sådant avtal eller intyg friskriver alltså inte företagen från ansvaret att varornas innehåll ska följa lagstiftningen. Vikten av att ha rutiner som säkerställer regeluppfyllande blir tydlig för företag som blir föremål för utredning hos åklagare. Att inte alls ha ställt några krav på sina leverantörer vad det gäller begränsade kemikalier kan ses som oaktsamhet av åklagaren.

Företag kan ha svårt att få dokumentation från leverantörer angående det kemiska innehållet av varor. Stickprovsanalyser är ett förhållandevis enkelt sätt att då och då kontrollera att det inköpta materialet stämmer överens med det man beställt. Företagen kan också undersöka om leverantörerna själva utför stickprovsanalyser och om de kan få ta del av resultaten, alternativt ha detta som ett krav på leverantören.

Det är viktigt att ha nedskrivna, tydliga rutiner som beskriver arbetet för att uppfylla lagstiftningens krav. Ett alternativ är att företaget hyr in en konsult för att utbilda och starta upp arbetet kring kravspecifikationer och rutiner. Ett annat alternativ är att företagen kan gå in på Upphandlingsmyndighetens hemsida (www.upphandlingsmyndigheten.se) och se och inspireras av vilka krav de tagit fram åt organisationer som vill ställa hållbarhetskrav i upphandlingar.

Vi har i ett flertal projekt visat att de inspekterade företagen i många fall inte känner till kravet på att lämna information enligt artikel 33 Reach-förordningen. För att kunna uppfylla detta krav krävs det att de som säljer varor har fått informationen från sin leverantör. Därför är det viktigt att inkludera ett krav på att information om innehåll av ämnen på kandidatförteckningen lämnas i kommunikationen med leverantören. Detta är extra viktigt om varorna köps från länder utanför EU eftersom den leverantören inte har något legalt krav att lämna informationen. En annan möjlighet är att komma överens med leverantören om att varorna inte ska innehålla några ämnen på kandidatförteckningen överhuvudtaget. Det är viktigt att veta att ämnen på kandidatförteckningen är ämnen som i framtiden kan komma att bli föremål för begränsningar och tillståndsförfaranden vad gäller användningen i Europa. Som aktör på marknaden kan man i ett tidigt skede välja att helt utesluta dessa ämnen.

För att få information om de regler som gäller kan företag söka information på Kemikalieinspektionens webbplats (www.kemi.se), hos branschorganisationer eller hos andra företag, till exempel inom samma koncern. För fördjupad kunskap om Reach-förordningen finns Echa:s webbplats (www.echa.eu) där det bland annat finns en vägledning för kraven i Reach-förordningen och vad som gäller för varor⁸.

⁸ http://echa.europa.eu/documents/10162/13632/articles_en.pdf

Genom att prenumerera på Kemikalieinspektionens nyhetsbrev går det att få uppdateringar om nya regler, tillsynsprojekt och annat som är på gång inom kemikalieområdet⁹. Vissa konsultföretag har även tjänster där de erbjuder uppdaterade laglistor anpassade efter olika företags behov.

⁹ <http://www.kemi.se/nyheter-fran-kemikalieinspektionen/Index/6/>

6 Ordlista

BBP	Benzylbutylftalat
CLRTAP	Convention on Long-range Transboundary Air Pollution
DBP	Dibutylftalat
DEHP	Diethylhexylftalat
DIBP	Diisobutylftalat
DIDP	Diisodecylftalat
DINP	Diisononylftalat
DNOP	Di-n-oktylftalat
DMFa	Dimetylformamid
DMAC	Dimetylacetamid
POPs	Persistent Organic Pollutants
PVC	Polyvinylklorid
SCCP	Short Chain Chlorinated Paraffin
SVHC	Substance of Very High Concern
XRF	X-Ray Fluorescence

KEMI

Kemikalieinspektionen

Box 2, 172 13 Sundbyberg
08-519 41 100

Besöks- och leveransadress
Esplanaden 3A, Sundbyberg

kemi@kemi.se
www.kemikalieinspektionen.se